

ประวัติศาสตร์ชุมชน

-หนองเต่า เกิดจากการรวมกลุ่มของ แม่แจ่ม,ขุนปัว,ทุ่งหลวง,บ่อแก้ว,ลำน้ำวาง,ขุนยวม,ดั้งเดิมบริเวณนี้ เป็นการสายตระกูลรวมกัน7สาย

-พ.ศ.2445-2505 เป็นยุคเสรีสัมปทานไม้ ประเทศไทยได้มีการเปิดสัมปทานไม้ให้บริษัทต่างชาติ และบริษัทต่างชาติได้สิทธิสัมปทานไม้แถบบ้านแมวิน แม่สะป๊อก ชาวบ้านหนองเต่าบางส่วนจึงได้ไปรับจ้างเกี่ยวกับธุรกิจดังกล่าว

-พ.ศ.2460 รัฐไทยได้มีการอนุญาตให้ปลูกฝิ่นถูกกฎหมายทำให้มีการปลูกกันอย่างกว้างขวางบนพื้นที่สูง และช่วงก่อนหน้านั้นชาวม้งมาเคลื่อนย้ายจากประเทศจีนโดยนำฝิ่นมาแลกกับข้าวของชาวบ้านหนองเต่า และยังมีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอื่นๆ ทำให้ชาวบ้านหนองเต่าบางส่วนมีการติดฝิ่น

-พ.ศ.2482-2488 เป็นช่วงที่เกิดสงครามโลกครั้งที่2 ญี่ปุ่นได้เข้ามาตั้งฐานทัพในประเทศไทยและมีเป้าหมายเดินทัพไปยังประเทศอินเดีย โดยจะต้องเดินทางผ่านบริเวณบ้านหนองเต่าเพื่อผ่านไปพม่าและเข้าไปยังอินเดีย ซึ่งในเวลาทีทหารญี่ปุ่นผ่านบริเวณบ้านหนองเต่า ได้มีการซื้อขายเสบียงข้าวของเครื่องใช้ให้กองทัพญี่ปุ่นและยังได้นำโรคระบาดมา อาทิ ไข้ดํา มาแพร่ในบริเวณนั้น จึงทำให้ชาวบ้านล้มตายเป็นจำนวนมาก

-พ.ศ.2484 รัฐไทยเริ่มมีกาออกกฎหมายเนรเทศแยกคนออกจากป่า เช่น พรบ.ป่าไม้ นิยามว่า “ป่า” คือ ที่ดินที่ไม่มีบุคคลใดครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย

-พ.ศ.2485-2494 ผู้นำรุ่นแรกในหมู่บ้านได้เกิดในเวลาไล่เลี่ยกัน ได้แก่ พระโตบือ,พระโตแก้วและพระโต,พระโตมุเสาะ

-พ.ศ.2502 พระโตมุเสาะซึ่งคือผู้นำของหมู่บ้าน ได้เรียนรู้ทักษะชีวิตกับพ่อ บนท้องนาในป่าห้วยโป่งเกียะ และในปีเดียวกันนี้รัฐบาลได้ออกกฎหมายห้ามปลูกฝิ่น

-พ.ศ.2505 พระโตแก้ว รับจ้างตัดชัก ลากไม้ที่ห้วยขุนผึ้ง,ห้วยแก้ว ส่งโรงเลื่อยสันป่าตอง และบริษัทต่างชาติได้สิ้นสุดสัมปทานไม้ของบริษัทต่างชาติคนไทยทำกันเองต่อ

-พ.ศ.2508-2511 ผู้นำรุ่นที่สองในหมู่บ้านได้เกิดขึ้นมาเพิ่ม ได้แก่ บุญยิ่ง,พระโตแคว

-พ.ศ.2513 รัฐไทยได้มีการสำรวจแร่ ที่บ้านทุ่งหลวง ห้วยอี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ติดบริเวณกับหมู่บ้านหนองเต่า โดยยุคนี้เป็นยุคที่ประเทศไทยได้เปิดสัมปทานเหมืองแร่

-พ.ศ.2515 ชาวบ้านกังวลผลกระทบต่อเหมืองแร่ในพื้นที่บ้านทุ่งหลวง จึงได้รวมตัวกันไปยื่นหนังสือขอยกเลิกสัมปทานเหมือง วัดพระเจ้าตนหลวง สันป่าตอง

-พ.ศ.2518 พระโตแก้วได้เป็นอาสาเกษตรตำบลในโครงการที่สูง

-พ.ศ.2519 ได้เกิดเหตุการณ์มากมายในหมู่บ้านหนองเต่า โดยเริ่มจากบุญยิ่งกับครอบครัวยังคงทำไร่ฝิ่นเป็นอาชีพหลัก และปีนี้ เข้าร่วมประชุมกับกลุ่มนักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาไทย และเรื่องการเมือง ชาวบ้านจึงได้เริ่มการเรียนรู้

การเมืองจากนักศึกษา ซึ่งพะตี่มูเสาะในขณะนั้นได้เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและแกนนำได้เริ่มมีการช่วยกันแก้ปัญหาในเรื่องการปลูกฝิ่น ได้ร่วมกับ ปปส (สำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด)

- พ.ศ.2519-2533 เป็นช่วงที่รัฐบาลไทยได้มีการออกนโยบายลดและปราบปรามฝิ่น และในปีพ.ศ.2519 รัฐบาลได้มีการส่งเสริมการปลูกพืชผักเมืองหนาวทดแทนฝิ่น และได้มีกลุ่มนักศึกษาหรือ “ทหารที่มั่น” ตั้งกองกำลังในป่า ได้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์ ซึ่งเหตุการณ์ที่นักศึกษามาตั้งฐานที่มั่นในบริเวณใกล้บ้านหนองเต่า ถือว่าชุมชนได้เผชิญกับสิ่งใหม่ที่เข้ามากระทบรอบด้าน ผู้อาวุโสที่เป็นผู้นำเดิมสับสนบางคนฆ่าตัวตายเพื่อหนีสถานการณ์ความวุ่นวาย

-ช่วงตั้งแต่ พ.ศ.2519 จนถึงปัจจุบัน เกษตรกรในประเทศไทยได้มีการปลูกพืชเศรษฐกิจขยายตัว จึงถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ดีของชาวบ้านหนองเต่าได้เปลี่ยนแปลงมาทำเกษตรพวกพืชเศรษฐกิจแทนการปลูกฝิ่นและทำให้ลดอัตราคนในหมู่บ้านติดฝิ่น

-พ.ศ.2521-2523 ชาวบ้านได้ทำการเพาะปลูกและใช้สารเคมีกันเพิ่มมากขึ้น

-พ.ศ.2524-2529 ผู้นำรุ่นที่สามในหมู่บ้านได้เกิดขึ้นมา ได้แก่ จิรัญ,นิพล

-พ.ศ.2527-2533 รัฐบาลได้มีนโยบายปราบปรามฝิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ถูกกล่าวหาว่าเป็นภัยความมั่นคงต่อชาติ

-พ.ศ.2532 เกิดวิกฤตสิ่งแวดลอม กรมป่าไม้ ได้เริ่ม แผนอพยพชุมชนในตำบลแมวิน ออกจากป่า และกลุ่มชาติพันธุ์ได้ถูกกล่าวหาว่าทำลายป่า,ชาวปกากะญอกับชาวม้ง ได้มีการขัดแย้งกันในเรื่องวิถีชีวิตและการเกษตรที่แตกต่างกัน และในปีเดียวกันนี้ ยังมีการจัดเวทีวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับเครือข่ายลุ่มน้ำวาง จึงสรุปได้ว่าปีพ.ศ.2532 ได้ถือว่าชาวบ้านหนองเต่าได้เริ่มมีการขับเคลื่อนเครือข่ายในลุ่มน้ำวาง

-ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ.2535 เป็นต้นมา มีเริ่มมีการประชุมชาวบ้านบ่อยยิ่งขึ้น ซึ่งปัญหาการบังคับใช้นโยบายเป็นเหตุให้เกิดความตื่นตัว และในปีเดียวกันนี้ ยังเกิดวิกฤตน้ำแล้ง ทำให้เกิดเวทีพูดคุยแลกเปลี่ยนหาทางออกและจัดการร่วมกัน ทำให้ชาวบ้านหนองเต่านั้น ได้มี “ขบวนการเรียกร้องสิทธิคนในป่า”จนมาถึงปัจจุบัน

